

**OZVĚNY
Z ORATOŘE
3/2018**

OBSAH:

Prázdniny jsou za námi	3
Taneční tradice se vrací opět na Šumbark	5
Majákovské táborové léto	6
Mažoretky v novém školním roce	7
„Ahooooj, Nikooooo!“	8
Veletrh sociálních služeb	10
Pohodáři aneb první zkušenost	11
Cvičení pro mateřské školy	11
Kdo je Jarek?	12
Draci z Majáku	13
Virtuální realita dorazila do Don Boska	14
Dobrá věc se podařila	14
Dej mi duše, ostatní si vezmi	15

PRÁZDNINY JSOU ZA NÁMI

Prázdninám odzvonilo, děti usedly do školních lavic a pedagogové jsou připraveni na nový školní rok. Ale stojí za to se ohlédnout za dvěma oblíbenými tábory, které se uskutečnily o prázdninách.

Prvním z nich byl „Týden sportáka“. Jako vždy našlapaný tábor plný sportovních aktivit a pohybu. Děti se mohly těšit na trampolínové centrum, ve kterém jsme letos strávili celé dvě hodiny. Hezké od majitele bylo, že nám propůjčil dva své lektory, kteří se o děti starali a ukazovali jim, jak správně skákat, dělat přemety a překonávat překážky. Další oblíbenou disciplínou byl lanový park na Opičárně. Letos jsme ani nemuseli nikoho sundávat a všichni překonali svůj strach a dolezli až nakonec, kde je čekala sedmdesátimetrová lanovka. Po cestě zpátky jsme narazili na hodnou slečnu, která prováděla koně

a dokonce děti povozila. Další den jsme vyrazili do Ostravy a v centru Horníků jsme si užili Nerf arénu a virtuální realitu. Nerfky pro nás byli novinkou a všichni se u toho pěkně zapotili. Navštívili jsme také

zábavní park Skalka. Tam nás čekala spousta atrakcí. Za zmínku určitě stojí zorbingová koule a tubingová dráha, kde si mohli všichni zazávodit na čas. Na závěr dne jsme si dali ještě závod do kopce na místní sjezdovce. Tábor jsme zakončili u Těrlické přehrady.

Dalším táborem byly „Sedmimílové boty“. Oproti prvnímu táboru, tento byl spíše poznávací. Navštívili jsme Zbrašovské aragonitové jeskyně, kde jsme se pěkně ochladili. Venku nám totiž celý týden panovalo pravé letní počasí. Po návštěvě jeskyně jsme zakotvili na koupališti v Hranicích na Moravě. Na tomto táboře také pravidelně spíme pod stany a letos jsme zamířili do Vítkova. Tam nás překvapil nečekaný déšť, tak jsme čekali, až přestane, a trochu akčně jsme stany stavěli až po tmě. Pro odvážlivce pak byla připravena stezka odvahy. Děvčata dala klukům pořádně na frak, protože na stezku odvahy nešel jediný kluk, ale samé holky. Další den jsme vyrazili na Podhradí a navštívili zříceninu hradu Vikštejn.

Protože bylo opravdu krásně, vydali jsme se také na výlet na „Karvinské moře“, což je perfektní koupání na okraji Karviné.

Pěkný byl i park Boženy Němcové, ve kterém se mohli všichni pořádně vyřádit. No a na závěr jsme si užili opět v ostravském Horníkovi laser game a virtuální realitu.

Žádný úraz ani jiné nástrahy nás po oba tábory nepotkaly, a tak můžeme říct, že se vydařily. Tak se uvidíme zase za rok a těšíme se, co tentokrát vedoucí pro děti připraví.

Jirka

TANEČNÍ TRADICE SE VRACÍ OPĚT NA ŠUMBARK

Ti z vás, kteří pamatují proslulé střediskové akademie či jiná veřejná vystoupení, si snad ani nedovedou představit, že by na nich chyběl mimo zdařilé vystoupení již tradičních šumbarských mažoretek i nějaký ten velice kreativně propracovaný taneční kousek. A přece, nemožné se stalo skutečností, poslední tři roky vyhlášené tance ze Šumbarku chyběly. A to z jediného prostého důvodu, nemohli jsme sehnat do našich řad kvalitní taneční lektorku, která by pokračovala v zaseté tradici. A jak již nadpis tohoto článku napovídá, nemožné se stalo skutečností a na školní rok 2018/2019 máme jedno velké překvapení (hlavně pro tancechtivé holky a kluky), tance jsou zpět! Podařilo se sehnat taneční lektorku, dle mého názoru povolanou z nejpovolanějších (již jsem měl možnost shlédnout její první taneční krůčky s dětmi). Mám tu čest zde prezentovat její představení, cituji:

...Jmenuji se Ivana Buková, vedu taneční kroužky v církevním středisku sv. Jana Boska na Šumbarku. Tančila jsem závodně od svých šesti let. Soustředím se na taneční styly - street dance, disco dance a show dance. V mých tanečních kroužcích se děti naučí vnímat souznění hudby a pohybu, budeme pracovat na tanečních choreografiích a improvizacích. Především chci, aby děti tančily rády a těšily se na další společné tanečně strávené chvíle v Don Bosku...

Vaše Ivanka

Tato slova mohu jen potvrdit, Ivana se ujala své role hned od začátku velmi poctivě a svědomitě, už získala do svých čtyř tanečních zájmových útvarů spoustu dětiček a má skvěle našlápnuto. A tak nezbývá nic jiného, než jí popřát hodně úspěchů v jejím snažení, hodně tanečně nadaných dětí a budeme se těšit na nějaké to vystoupení.

Pavel Toman

MAJÁKOVSKÉ TÁBOROVÉ LÉTO

O letošních letních prázdninách proběhlo na středisku Maják na Šumbarku 8 turnusů příměstských táborů. Tábory byly zaměřené na cestu kolem světa, hledání pokladu, sportovní zábavu apod.

V rámci táborů děti navštívily koupaliště, zúčastnily se vycházky okolo řeky Lučiny. Měly možnost změřit své síly v rámci sportovních soutěží na nově postaveném hřišti u Majáku.

Táborů se v každém turnuse zúčastnilo 40 až 50 dětí. Podle úsměvů na tvářích dětí bylo vidět, že jsou spokojené a některé si při soutěžích získaly i nové kamarády.

Děti se mohou těšit na další tábor, který proběhne o podzimních prázdninách na Majáku ve dnech 29.-30.10.2018.

MAŽORETKY V NOVÉM ŠKOLNÍM ROCE

Naposledy jsem psala o Miss mažořetce a o loučení s tetou Míšou. Dnes se chci zmínit o všech mažořetkách, které do kroužků ve středisku na Šumbarku docházejí. Tento školní rok se některé mažořetky posunuly „o krok dál“, jiné zase přišly na trénink úplně poprvé, ale všechny mají jeden cíl – naučit se co nejvíce z mažořetkového sportu.

Od srpna už pilně trénujeme. Začaly jsme letním soustředěním. 13.-15. srpna se scházely v tělocvičně střediska všechny mažořetky, aby si zopakovaly choreografie, které se doposud naučily, a aby si povyprávěly, co o prázdninách zažily a kde všude byly. Tanečky si zatančily i venku před střediskem, protože je čekalo v září venkovní vystoupení u Kyvadla. Menší mažořetky byly i v zrcadlovém sále, který se jim moc líbí a nechodí tam tak často. Překvapením pro mažořetky bylo setkání s úspěšnou a talentovanou mažořetkou Lucií Řepečkou, která jeden den s našimi mažořetkami strávila, zatančila jim několik svých choreografií a naučila je i novým prvkům. Soustředění jsme ve středě společně zhodnotily a než jsme se rozloučily, mažořetky dostaly Pamětní list na letní soustředění a odměnu za jejich píli a docházku. Na začátku září jsme se začaly opět scházet na trénincích - letos se scházejí Minimažořetky v pondělky a ve středy a Kadetky v úterky a čtvrtky. Oba kroužky se již naplnily a holky začínají trénovat nové choreografie. A hned 13. září vystupovaly na Veletrhu poskytovatelů sociálních služeb, kde Minimažořetky zatančily taneček s hůlkami, Kadetky dvě choreografie s pompony a Amálka, Natálka a Eliška předvedly svá soutěžní sóla. Podpořit je přišli i jejich rodiče a nové mažořetky, které začaly na tréninky chodit teprve letos. Podívat se přišla samozřejmě i teta Míša. Mažořetky odcházely domů spokojené, protože se jim vystoupení povedlo a všechny si odnesly domů odměnu.

Přeji našim mažořetkám hodně úspěchů v tomto školním roce, hodně povedených vystoupení a ať mají stále úsměv na tváři!

Teta Eva

„AHOOOOJ, NIKOOOOL!“

Ahoj, volám sa Nikola Tešlárová-Hanzová DiS.art.

Vyrastala som v malom mestečku s názvom Dobšiná, v Slovenskom Raji, obklopená krásnou prírodou a milujúcou rodinou. Študovala som na konzervatóriu na Slovensku, kde súčasťou štúdia bol spev, tanec a herectvo. Pôsobila som v centre voľného času na Slovensku ako externista, kde som viedla tanečné záujmové útvary pre deti a dospelých. Taktiež som sa zúčastnila ako vedúca detských táborov. Pôsobila som aj v detskom kútiku v Ostrave, kde som sa venovala deťom od 3 do 12 rokov.

V stredisku Don Bosko vediem prevažne tanečné záujmové útvary: *Hip-Hop, Latino, Show dance, Cheerleaders* - spojenie

roztlieskávačiek a mažoretiek, *Tanečné hry*, ktoré sú určené pre deti rôzneho veku, *Zumba* - spojenie tanca a cvičebných techník.

Ďalej: *Spevácko-dramatický krúžok, Hranostaj, Míčové hry, Mladý novinár.*

S deťmi na krúžku samozrejme hovorím česky, aby sme si dobre porozumeli.

Spočiatku som sa obávala ako to v stredisku bude, či ma deti príjmu, ale hneď v prvý deň som bola milo prekvapená a nesmierne potešená. Prišlo dievčatko a hneď vo dverách : „Ahoj! Ty si tu nová? Budeme kamarátky? Máš krásne vlasy, môžem Ťa česať?“ A od tohto momentu bol každý deň krásny, obavy opadli. Deti v stredisku sú úžasné, plné lásky a zvedavosti. Každý deň s nimi je iný, rozmanitý. Vždy sa usmejem a poteším, keď ich vidím stáť pred strediskom už 20 minút pred otvorením, celých natešených ako mi spoza skla mávajú a kričia: „ Ahooooj, Nikooooo! “ ☺

Nič na svete nieje krajšie ako úsmev dieťaťa.

Nikol

Když je ti smutno:
tancuj! Tanec rozežene
slzy. Když máš vztek:
tancuj! Mysli jen na
tanec a myšlenky na
zlobu jsou pryč. Když je
ti bezva, tak taky tancuj,
aby ti bylo ještě líp!

VELETRH POSKYTOVATELŮ SOCIÁLNÍCH SLUŽEB

Dne 13.9.2018 se v Havířově na náměstí Republiky uskutečnil Veletřh poskytovatelů sociálních služeb, kde město pozvalo naše děvčata z klubu Maják, aby vystoupila na této akci. Děvčata se připravovala na tento den a před vystoupením trénovala tance v klubu Maják. Děvčata zatančila dva romské tance dopoledne a dva romské tance odpoledne. Publikum zaujala děvčata svým tancem, temperamentem i kostýmy. Od publika tak získala velký potlesk. Po vystoupení na veletrhu, se také mohla děvčata podívat do různých stánků, kde si mohla zasoutěžit, pohladit vodící psy, změřit tlak a také nakoupit různé výrobky od dalších sociálních služeb.

„POHODÁŘI“, ANEB PRVNÍ ZKUŠENOST

Ve dnech 14. – 15. září se uskutečnila moje první zcela samostatná víkendová akce s přespáním ve středisku, pod názvem „Pohodáři“. I přes ne moc dlouhý čas, který jsem měla na propagaci své akce, se přeci jen usmálo štěstí a přihlásil se slušný počet sedmi dětí. Já vím, že sedm dětí není pro někoho až tak moc, ale o to více jsem se těšila, že si to užijeme. Po počátečním poučení dětí o bezpečnosti a seznámení se s programem jsme se všichni ubytovali. Poté, co si každý našel to své místečko na spaní, jsme si společně připravili (taky trochu i uvařili) báječnou večeři. Mňam, to vám ale byla dobrota! Po večeři jsme se pobavili u zábavného filmu, po kterém následovala večerka a spánek. Ráno po budíčku nás čekala lahodná snídaně v podobě buchtíček či zdravých cereálií do mléka. Během dne jsme hráli různé hry, tvořili kreativní výrobky a jiné aktivity, jako třeba vybíjená, která je u dětí velice oblíbená. A jak už to tak bývá, když se něco dělá, čas rychle ubíhá, a nachýlil se konec našeho společného setkání. Na závěr jsme si s dětmi slíbili, že se setkáme na některé z příštích víkendovek. Všichni účastníci si vysloužili nějakou tu sladkou odměnu a hezky jsme se rozešli do svých domovů.

Barča

CVIČENÍ PRO MATEŘSKÉ ŠKOLY

V novém školním roce jsme připravili novinku - ve středisku Dona Boska na Šumbarku vznikl kroužek pro mateřské školy. Do střediska začaly docházet dvě mateřinky z blízkého okolí - jedná se o MŠ Moravskou a MŠ Petřvaldskou. Školky se střídají pravidelně v dopoledních hodinách a teta Míša jim připravila bohatý program. Děti budou cvičit s malými míči a jiným cvičebním náčiním, budou se učit kreativnímu pohybu, základy aerobiku a jiných tanců. Tato cvičení jsou zaměřená především na zdravá záda a správné držení těla, cvičení, jež

pomáhají protahovat, posilovat a zpevňovat tělo dětí a také cviky při problémech s plochou nohou.

Přeji malým dětem hodně úspěchů a krásnou zábavu v kroužku.

Teta Míša

KDO JE JAREK?

Pro ty, kdo ho ještě neznáte, přestože Vaše děti jej často v našem středisku potkávají, jsem se rozhodla napsat tento článek. Jedná se o mého manžela Jaroslava, který pracuje s klienty našeho střediska již bezmála pět let jako dobrovolník a nyní jako externista. Vždy jej zajímala hlavně práce v dřevodílničce, s autodráhou, modelařením a s počítači. Často se zúčastňoval se mnou víkendovek a táborů, pokud mu to čas dovolil. Práce s dětmi jej baví a chtěl by v ní pokračovat i nadále. Děti ho mají rády a vždy jej radostně vítají. Stejně jako naši dva vnoučci.

Erika

DRACI Z MAJÁKU

Ke konci září jsme uspořádali tradiční "dračí" majákovskou víkendovku. Od klubu Maják jsme se v pátek večer přesunuli pěšky na pobočku Šumbark, kde nás čekala fajnová večeře. Poté jsme umyli a utřeli nádoby a pustili se do výroby draků. Vyráběli jsme draky typu hvězda, kteří se nám osvědčili již v dřívějších letech. Tato činnost nám zabrala více času, ale přesto jsme je zvládli "otestovat" v tělocvičně šumberské pobočky ještě před večerním filmem. V sobotu nás pak čekal výlet vlakem do Hrádku a odtud pěšky k chatě Hrádek. Cestou byl čas na hry v lese i na "drobné" opravy draků. Počasí se postupně zlepšovalo, takže kolem poledne už pěkně foukalo a místy i trochu zasvítilo sluníčko. A draci? Ti létali jako diví :-). Když jsme si s draky dostatečně zalétali, dali jsme si občerstvovací pauzu v chatě Hrádek, a poté jsme pokračovali k chatě Filipka. Tam jsme měli jen kratší "polévkovou" přestávku a pospíchali jsme do Návsí. Draky jsme sice už znovu nepouštěli, nicméně počasí při cestě na vlak bylo vyloženě krásné a skoro se dá říct, že "sluníčko nám svítilo, svítilo, svítilo a nám se to líbilo, líbilo".

Bohr

VIRTUÁLNÍ REALITA DORAZILA DO DON BOSKA

Na letošní školní rok jsme pro děti připravili jednu super novinku. Pořádili jsme totiž do střediska helmu na virtuální realitu. Na tuto aktivitu pořád jezdíme do Ostravy a stojí to docela dost peněz. Za patnáct minut hraní pro jednoho dáme 65 korun. A tak nás napadlo, že si ji pořídíme i do střediska. Děti se tak mohou vyžít ve virtuálním světě ve dvou krouzcích, které jsme pro letošek připravili. A navíc můžeme udělat zajímavou víkendovku, která nebude skoro nic stát. Člověk by si řekl, další elektronika, kde děti budou jen sedět u počítače. Ale omyl. Na vlastní kůži jsem si to vyzkoušel a člověk se u toho i docela zapotí. Pořádili jsme různé žánry her. Každý si tak může vyzkoušet házení na plechovky, bowling, horolezeckou stěnu, box, chytání pizz na talíř, zalétat si v letadle, nebo zkusit, jaké to je řídit auto. Máme připraveny i nějaké ty akční věci, kde chráníš svou loď před nájezdy krokodýlů, žraloků i poletujících ptáků, kteří tě dokážou pěkně „pokadit“. Věříme, že to bude pěkný tahák pro nový školní rok a užijeme si spoustu zábavy. Jirka

DOBŘÁ VĚC SE PODAŘILA...

Za krásného slunečného babího léta 19. září 2018 se uskutečnilo žehnání obnoveného kříže na křižovatce ulic Přátelství a U Křížů v Havířově-Životicích. Přítomna byla kromě četných obyvatel také paní primátorka města Havířova, spolu s náměstkyní pro sociální rozvoj. Paní primátorka vyjádřila svoji radost, že se můžeme setkávat při takových příležitostech, kde nás spojuje snaha o dobro. Podle organizátora akce na tomto místě stál původní kříž již od konce 19. století, mimo jiné také jako orientační bod na cestách skrz polnosti.

Nyní je to již oblast bohatě osídlena rodinnými domy a výstavba nadále pokračuje. Obnovit původní kříž bylo dosti náročné, protože stál na soukromém pozemku, kdy si vlastník nepřál, aby tam vůbec kříž stál... Pan Filsák, který se o obnovu postaral a také ji celou financoval, to vyřešil odkoupením pozemku, na kterém kříž stál. Poté již nic nebránilo obnově zchátralého kříže (ze kterého vandalové odnesli corpus – Kristovo tělo, protože bylo z kovu). Nyní kříž bělostně září na všechny kolemjdoucí či jedoucí. Snad se u něj také někdo občas zastaví a pomodlí. Havířovský pan farář, P. Marcel Krajzl, kříž požehnal, pohovořil o důležitosti směřování naší lásky nejen mezi námi lidmi (horizontální břevno kříže), ale také směrem k Bohu (břevno vertikální). Slavnost jsme se s naším smíšeným pěveckým sborem snažili ozdobit zpěvem. Zvolili jsme čtyřhlasé krátké písně z Taizé, které svou jednoduchostí a krásou posluchače oslovily. Odměnili nás potleskem. Z celého obřadu jsme měli všichni velikou radost.

Jana

DEJ MI DUŠE, OSTATNÍ SI VEZMI.

„Kdo se lidé, kdo se najde, kdo na sebe zapomene, kdo dá vodu drobotině, k trestu žízňně odsouzené...“ se zpívá ve známé písni od Boba Fliedra, kterou složil k 100. výročí smrti Don Boska v roce 1988. Tuto píseň najdeme také v Hosaně 1 pod číslem 39. Je velmi oblíbená v našich střediscích a s chutí ji zpívají všichni, ať už chodí do kostela nebo ne.

Don Bosko spojuje.

Jsem rád, že hlas Don Boska zaslechl v Havířově mladý muž Dominik Honěk, který se rozhodl, že na sebe zapomene a dá vodu drobotině

k trestu žízňě odsouzené. Sám Don Bosko říkal, že jestli chceme zasvětit život něčemu opravdu božskému, tak se máme věnovat výchově mládeže. Dominik po všech létech předepsaných příprav a hledání povolání složil své první salesiánské sliby 18. 8. 2018 při mši svaté v kostele Panny Marie Pomocnice ve Zlíně. Při gratulacích a setkání se spolubratry mi jeden známý salesián řekl: „Taťka v nebi řídí, vzpomínám, jak jsme spolu opravovali Bosko v Ostravě, když vidím Dominika, všechno mi to teď došlo.“

Ano, je to tak, dílo Don Boska v Havířově a i Dominikovo povolání má hlubokou kontinuitu dávno, dávno před 2. světovou válkou. Maminčini rodiče, prababička a pradědeček Dominika, byli přijati za salesiánské spolupracovníky už v roce 1937 dekretem podepsaným přímo bl. Filipem Rinaldim. Ten máme uložen v rodinném archívu. Tatínek (dědeček Dominika) navštěvoval ostravskou oratoř jako kluk až do jejího zavření v 1950. Don Bosko ho tak uchvátil, že pracoval pro děti a mládež v Havířově i za totality a po revoluci vybudoval dílo v Havířově s kostelem sv. Jana Boska. Po jeho náhlé smrti v roce 2005 se na základě výběrového řízení ujímám díla Don Boska v Havířově já, jeho syn Jindřich, též salesián spolupracovník a trvalý jáhen. A nakonec se salesiánem řeholníkem stává syn (vnuk) Dominik. Takže přece jenom přišli salesiáni do Havířova, jak si tatínek přál, ale tímto zvláštním tajemným Božím počinem.

Jednou nám to všechno dojde.

Bohu a Don Boskovi díky.

Jindřich Honěk ml., tatínek Dominika
ředitel střediska

OZVĚNY Z ORATOŘE

HAŠKOVA 1, HAVÍŘOV-MĚSTO

TEL. 596 810 145

VYŠLO: 30.9.2018